

Θέλει αρετήν και τόλμην ή ελευθερία.
Α. Κάλβος

Τολμηρό πρόγραμμα ένός διαφορετικού κόμματος

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

Τόν Σεπτέμβρη; Τόν Οκτώβρη; Τόν Νοέμβρη ή τόν Μάρτη; Σάν νά έχει σημασία άν θά γίνουν ένα-δύο μήνες νωρίτερα ή ένα-δύο μήνες αργότερα. Για τίς εκλογές λέω. "Άλλο είναι τό πρόβλημα. Ή ούσία. Τί θά γίνει; Θά λυθεί μέ τίς εκλογές; Τί θά προτείνουν τά κόμματα, τά δύο μεγάλα κόμματα κυρίως, από τά όποια ένα (ελπίζω και πιστεύω ή Ν.Δ.) είναι βέβαιο πώς θά κυβερνήσει κατά τήν επόμενη τετραετία τή χώρα (τό ΚΚΕ είναι γνωστό τί προσβέυει και ό Συνασπισμός έχει τεθεί από μόνος του στό περιθώριο τής γραφικότητας), αυτό είναι πού συγκεντρώνει τό ενδιαφέρον. Οί ως τώρα ένδειξεις δέν είναι ένθαρρυντικές. Παραλλαγές σέ Λά ύφεση σέ ένα γνωστό θέμα, Παπανδρέου κατά Καραμανλή και αντίστροφως.

Τί θά περίμενε λές ό λαός άν τόν άφηναν νά σκεφθεί και νά αποφασίσει σέ κατάσταση νοητικής και ψυχικής ήρεμίας και νηφαλιότητας; Τό βασικό πολιτικό πρόβλημα τής χώρας είναι, πιστεύω, τό μεγάλο έλλειμμα δημοκρατικότητας στόν τρόπο διακυβερνήσεώς της. Παρεπόμενο ή κυριαρχία άπεριόριστης συμπεροντολογίας (συντεχνιακής, όμαδικής, άτομικής) στην κοινωνική συμπεριφορά μας. Αυτό λοιπόν πού άπαιτούν οι περιστάσεις είναι εξαφάνιση ή περιορισμός αυτής τής παθογένειας. Ή λύση θεωρητικά είναι άπλη. Άναβάθμιση του ρόλου του κοινοβουλίου. Ή άπόδοση του ρόλου πού προβλέπεται γι' αυτό στό Σύνταγμα τής Έλληνικής Δημοκρατίας. Νά νομοθετεί. (Τό δικαίωμα πρότασης νόμων άνήκει στην Βουλή και στην Κυβέρνηση, άρθρο 73 παρ. 1) και νά ελέγχει. Νά μπορεί νά νομοθετεί και νά ελέγχει. Νά του επιτραπεί νά νομοθετεί και νά ελέγχει. Σήμερα διατάσσεται και σκιαμαχεί.

Αυτά στην θεωρία. Τώρα στην πράξη. Άκολουθεί ιδεατό σενάριο έν όψει των επικείμενων εκλογών: Τό «Κόμμα τής Διαφορετικότητας και Τόλμης» (ΚΔΤ), ένα κόμμα πού πιστεύει στην κοινωνική όργάνωση τής άστικής δημοκρατίας διακηρύσσει:

1. Θά άποκαταστήσουμε τήν ίσορροπία μεταξύ των έξουσιών (νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής) όπως καθορίστηκαν από τόν Άριστοτέλη και πολύ αργότερα από τόν Διαφωτισμό. Συγκεκριμένα θά άποδώσουμε στην

Βουλή τόν ρόλο τής νομοθετικής πρωτοβουλίας και άποφάσεως. Σήμερα δέν άποφασίζει ή Βουλή. Άποφασίζει και νομοθετεί ή Κυβέρνηση, ίσον ό Πρωθυπουργός. Άπό τή μεταπολίτευση δέν έχει ύπάρξει έως σήμερα μία έστω περίπτωση καταψηφίσεως κυβερνητικού νομοσχεδίου ή ύπερψηφίσεως προτάσεως νόμου τής αντιπολιτεύσεως.

Είναι φαινόμενο πού –σέ μικρότερον όμως βαθμό– παρατηρείται και σέ άλλες χώρες. Στην γεννήτορα του κοινοβουλευτισμού, τή Μεγάλη Βρετανία, έχει διατυπωθεί ή παρατήρηση: «Άν ό κ. Μπράουν έννοει πράγματι αυτό πού έσχάτως συνηθίζει νά λέει περί πίο ταπεινής και δημοκρατικής κυβερνήσεως... θά πρέπει νά αντιμετώπισει τό σημαντικότερο έλάττωμα του βρετανικού συστήματος, τήν ύπερμετρη ισχύ τής εκτελεστικής έξουσίας και τήν άδυναμία τής νομοθετικής, εκχωρώντας πραγματική έξουσία στό κοινοβούλιο» (άπό κύριο άρθρο του Economist τής 30 Ίουνίου 2007 μέ τόν τίτλο «Ή στέψη. Ό Γκόρντον Μπράουν έχει τά χαρακτηριστικά ενός άπογοητευτικού πρωθυπουργού –καθώς επίσης και ενός πολύ καλού». Κάθε όμοιότητα ή παραλληλισμός όφείλονται σέ καθαρή σύμπτωση).

Ριζική άναδιάταξη των έξουσιών άπαιτεί συνταγματικές αλλαγές, πού δέν προβλέπονται στην επιχειρούμενη τώρα άναθεώρηση. Άρκετά όμως μπορούν νά γίνουν από τή νέα Βουλή κυρίως λόγω τής ριζοσπαστικής διαθέσεως και νοστορίας του κόμματός μας. Σέ κάθε σύνοδο τής Βουλής δέν θά ψηφίζονται περισσότεροι από δέκα νόμοι. Συνεπώς θά ύπάρχει χρόνος γιά νά γίνεται άνετη και ένδελεχής μελέτη και συζήτηση επί των προτεινομένων νομοσχεδίων και προτάσεων νόμου, πάντα δέ στην όλομέλεια, όχι σέ διάφορες επιτροπές. Έτσι ό πο-

λιτικός διάλογος θά επανέλθει στόν φυσικό του χώρο και δέν θά διεξάγεται υπό μορφή «κοκορομαχιών» (ένιστε και ταυρομαχιών) στα άθλια κανάλια μας.

Θά καταθέτουμε στην Βουλή τόν οικονομικό προϋπολογισμό τής χώρας ως άπόρρητο έγγραφο και θά τόν συζητούμε και πάνω από ένα μήνα, άν χρειαστεί, επιτρεπομένον προτάσεων γιά αλλαγή, συμπλήρωση ή κατάργηση έσοδων ή δαπανών. Σοβαρές πολιτικές αποφάσεις μας θά τίς ανακοινώνουμε στην Βουλή. Θά επαναλειτούργησουμε τήν ώρα του πρωθυπουργού μέ ύποχρέωση του νά άπαντάει σέ έρωτήσεις πού βουλευτές του ύποβάλλουν επί τόπου προφορικά. Για νά είναι ύποχρεωμένος νά παρακολουθεί τά πάντα στόν χώρο τής κυβερνητικής δραστηριότητας. Θά αναζητηθούν τρόποι πού θά διευκολύνουν τους βουλευτές νά ψηφίζουν κατά συνείδηση περιορισμένου του κομματικού έξαναγκασμού. Για νά άνακτηθεί ή άπολεσθείσα αξιοπρέπεια τής πολιτικής και των πολιτικών.

2. Θά προχωρήσουμε σέ ταχύτατη κωδικοποίηση τής νομοθεσίας μέ κατάργηση άλληλοσυγκρουόμενων διατάξεων, πού διευκολύνουν τή συναλλαγή και τή διαφθορά. Μέ τά σύγχρονα μέσα πληροφορικής διευκολύνεται άφάνταστα ένα τέτοιο έγχειρημα.

3. Θά αλλάξουμε τόν εκλογικό νόμο ώστε νά εξαλειφθεί ή έλλειψη ήθικης νομιμοποιήσεως και ή ύποκίνηση άνταλλαγής έξυπηρετήσεων και διαφθοράς πού χαρακτηρίζουν τόν ισχύοντα νόμο. Πώς νομιμοποιείται ήθικά τό δώρο των σαράντα έδρων στό πρώτο κόμμα; Γιατί σαράντα και όχι πενήντα ή εκατό; Και πώς νά μή χαλαρώσει ή συνείδηση του βουλευτή τής Β' εκλογικής περιφέρειας Άθηνών π.χ., όταν χρειάζεται γιά τήν προεκλογική του

καμπάνια πολλές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ; Τό σύστημα πού προτείνουμε είναι: Κάθε ψηφοφόρος πολίτης ψηφίζει μέ δύο ψηφοδέλτια. Μέ το ένα εκφράζει τήν προτίμησή του προς ένα από τά κόμματα πού συμμετέχουν στις εκλογές, τό όποίο εκλέγει από τή λίστα επικρατείας εκατό προσώπων άνάλογο μέ τήν εκλογική του ισχύ άριθμό βουλευτών. Οί ύπόλοιποι διακόσιοι βουλευτές εκλέγονται μέ άπλό μονοεδρικό πλειοψηφικό σύστημα.

4. Ένα από τά όξύτερα προβλήματα στην κοινωνική κυρίως ζωή τής χώρας είναι ή πληθυσμακή ύπερσυγκέντρωση στην πρωτεύουσα και τόν μείζονα μητροπολιτικό χώρο τής Άθήνας, ό όποιος επεκτείνεται πλέον σέ όλόκληρη τήν Άττική. Ή Άθήνα οδηγείται άναπόφευκτα προς άσφυξία, όχι μόνο άτμοσφαιρική και κυκλοφοριακή. Κι άν ή κεφαλή νεκρώσει... Άπό καμμία ως τώρα κυβέρνηση δέν έχει γίνει τό παραμικρό γιά τήν άντιμετώπιση τής επερχόμενης κρίσεως. Και τώρα, εκεί πού έφτασαν τά πράγματα, χρειάζεται μαχαίρι. Θά έξετάσουμε –άπό τίς πρώτες ενέργειες τής κυβερνήσεώς μας– τή λύση τής μετακομίσεως των λειτουργιών τής κυβερνητικής και κρατικής πρωτεύουσας εκτός Άθηνών, εκτός Άττικής, κάπου στην κεντρική Ελλάδα. Νά είναι πίο εύκολα προσιτή σέ περισσότερους Έλληνες τής επαρχίας. Νά πάρει άνάσα ή Άττική (ή Άθήνα θά παραμείνει οικονομικό και πολιτισμικό κέντρο τής χώρας) και νά χαλαρώσει ό ένταγλασμός πολιτικής και οικονομίας (έννοώ και των εκπροσώπων τους). Ύπάρχουν διεθνώς πολλά σχετικά παραδείγματα.

5. Παράλληλα έχουμε μελετήσει και συντάξει προγράμματα γιά όλους τους τομείς κοινωνικής και κρατικής δραστηριότητας (παιδεία, πρόνοια, ύγεια, άμυνα, δημόσια τάξη). Είναι τολμηρά και εφαρμόσιμα. Πιστεύουμε πώς θά βελτιώσουν τίς συνθήκες διαβίσεως των Έλλήνων και θά άναβαθμίσουν τήν ποιότητα ζωής τους.

Γιά αυτά όλα, μέ έμφαση στις αλλαγές στην δομή τής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας μας, ζητάμε τήν ψήφο σας. Γιατί πιστεύουμε πώς αυτά θά χαράξουν τή νέα κατεύθυνση τής πορείας τής χώρας μας προς έξασφάλιση προϋποθέσεων και συνθηκών επιβίσεως σέ ένα διευρυνόμενο παγκόσμιο χώρο ελεύθερων άνταλλαγών ιδεών και αγαθών.

Γένοιτο.